

Egbert Loesberg werd 27 september 1897 in Vlissingen geboren. Hij was de zoon van Johannes Augustinus Loesberg en Jacoba Maria van Hoepen. Hij deed in Middelburg eindexamen HBS en slaagde in 1923 voor het artsenexamen.

Egbert was één van de 29 leerling padvindders die op 2 mei 1912

slaagden voor verkenner 4e klas. Ze waren lid van de afdeling Vlissingen van de Nederlandse Padvindders Organisatie.

Om de studie te kunnen betalen nam hij dienst bij de Koninklijke Marine als officier van Gezondheid. Na het huwelijk met Paulina Spruit kwam het paar aan de Singel in Den Helder te wonen. Ze hebben er nauwelijks van kunnen genieten want Egbert kreeg onverwachts bericht om met zijn vrouw naar Nederlands Indië te vertrekken. Na enige omzwervingen kwam mevrouw Loesberg in Soerabaja te wonen, terwijl haar man op allerlei oorlogsbodems dienst deed. Wonderlijk genoeg arriveerde hij tijdig in Soerabaja waar zijn vrouw door hem van een dochter werd verlost. Na terugkeer in 1928 vestigden ze zich weer in Den Helder en kreeg Loes longontsteking. In 1932 zwaaide hij af als officier in de gezondheid en begon een huisartspraktijk.

4e klasse. Hiervan zijn 29 geslaagd n.l. J. Auër, J. Bijleveld, H. Dobbelare, J. Dominicus, H. Dominicus, H. Graadt van Roggen, J. Heeres, A. van der Heijden, J. Jongkees, G. de Jonge, A. Jansen, E. Loesberg, A. Loois, J. Loois, C. Luitwieler, G. Meijer, R. Metz, B. Pluijmers, F. van de Poll, W. Salet, P. Sanderse, J. Slot, K. Schol, A. Visser, G. Visser, D. Zandee, J. Zandee, en A. Zanino.

Hiervan werden de 4 groepleiders tevens geëxamineerd voor padvinder 3e klasse. Allen slaagden, n.l. Z. Salet, P. Sanderse, K. Schol, J. Slot.

Hij had als scout kennisgemaakt met de buitensport en daarom ging het gezin, toen de kinderen groter werden, kamperen op de Veluwe. In 1939 werd hij weer opgeroepen in actieve dienst en arts bij de Onderzeedienst, met toestemming om ook zijn burgerpraktijk uit te oefenen. Zijn huis in Den Helder werd op 14 mei 1940 zwaar beschadigd door een bominslag. Na het bombardement op 27 juni vlucht het gezin weg uit Den Helder. Ze kampeerden drie maanden in Heerhugowaard en later bij de familie G.A. Preijde aan de Molenvaart, Breezand. Nadien keerde het gezin naar Den Helder.

Hij weigerde zich als lid van de door de Duitsers ingestelde Artsenkamer aan te melden en dook een tijdje onder (artsenverzet). Bekend is zijn hulp aan onderduikers en een joods gezin kreeg bij hem onderdak. Ook bekend is dat hij hulp bood bij het wegbrengen van militairen van neergestorte vliegtuigen. Die werden vermomd tot zeer zwaar gewonden en zo naar een verzamelpunt gebracht. Door hem werd ook springstof uit aangespoelde mijnen naar verzamelplaatsen buiten Den Helder gebracht. Als arts had hij nl een auto. In september 1944 besloten de Duitsers Den Helder met uiterste inzet te verdedigen. Iedereen die hier niet strikt nodig was moest evacueren. Loesberg behield echter zijn praktijk voor de weinige achterblijvers, waartoe NSB-burgemeester Frinking behoorde. Hij verstreekte soms waardevolle informatie die Loesberg als illegaal werker prima van pas kwam.

Na de bevrijding werd Loesberg aangewezen als lid en later voorzitter van de Vereniging Oud Illegale Werkers (VOIW). De in brede lagen van de bevolking beminde dokter Loesberg, die ondanks zijn drukke praktijk veel mensen met raad en daad bijstond, overleed onverwacht op 15 juni 1947. Hij kreeg een hartaanval als gevolg van hartgebreken ontstaan door de emoties van het verzetswerk. Hij werd begraven op de gemeentelijke Begraafplaats te Huisduinen.

Egbert ontving postuum een Verzetshedenkingskruis.

Meer informatie

[Egbert Loesberg \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Egbert Loesberg \(1897 - 1947\) - Genealogy \(geni.com\)](http://genealogy.geni.com)

[Dokter Egbert Loesberg \(heldersebegraafplaatsen.nl\)](http://heldersebegraafplaatsen.nl)

[De Zwerver-1947-jun.pdf \(lo-lkp.nl\)](http://lo-lkp.nl)

[Verzetshedenkingskruis \(geni.com\)](http://genealogy.geni.com)

[Artsenverzet - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Vlissingse Courant | 3 mei 1912 | pagina 2 - Krantenbank Zeeland](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.